

— Όχι! δὲν θὰ περιμεῖνω, διότι ἡ διαταγὴ τοῦ βασιλέως εἶνε ρητὴ ἐπιτάττει δὲ τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν· θὰ κάμω ὅμως χρῆσιν τοῦ δικαιώματος, τοῦ χορηγούμενου μοι δι' αὐτῆς τῆς ἰδίας διαταγῆς. Ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ, ὅτι ὁ σωματάρχης, εἰς ὃν ἤθελε λάχει ἡ ἐκτέλεσις, δύνανται νὰ ἐκλέξῃ τὸ καταλληλότερον μέρος. Ἐκλέγω λοιπὸν τὸν Ἅγιον Γισλανὸν ὡς τόπον ἐκτελέσεως, διότι ἐκεῖ διεπράχθη καὶ τὸ ἐγκλημα. Ἰππεῖς, ἐμπρὸς εἰς Ἅγιον Γισλανόν! Ἀββᾶ, δύνασαι νὰ προπορευθῇς τρέχων· ἡμεῖς δὲν θὰ ὑπάγωμεν ταχέως, ἀφοῦ ὁ κύριος Λαβερνὴ βαδίζει πεζός.

Ὁ Ἀββᾶς ἀφῆκε κραυγὴν χαρᾶς, ἠθέλησε νὰ ἐναγκαλισθῇ τὸν Ρυβαντέλ, ἀλλ' αἰφνης βλέπων αὐτὸν κατὰ πρόσωπον:

— Δὲν με ἀπατᾷ; ἠρώτησε μετὰ τρεμούσης φωνῆς· δὲν μοῦ τὸ λέγεις αὐτὸ διὰ νὰ με ἀπομακρύνῃς;

— Μήπως μ' ἐκλαμβάνῃς διὰ τὸν Λουβοᾶ; ἀπήντησεν ὁ γηραιὸς στρατιωτικὸς. Δώσατε ἓνα ἵππον εἰς τὸν Ἀββᾶν!.. Ἐνὰ ἐκ τῶν ἰδικῶν μου...

Ὁ Ἰασπίνος ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ ἵππου ὑπὸ εἰκοσι προθύμων βραχιόνων, οὓς ἠσπάζετο κλαίων ἐξ εὐγνωμοσύνης.

Τὸ ζῶον κεντώμενον, ὠθούμενον, μαστιζόμενον ὑπὸ τῶν αὐτῶν χειρῶν, ἔδραμε καλπάζον ἐμμανῶς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς μονῆς.

Τὴν στιγμήν καθ' ἣν οἱ ἱππεῖς ἐσταμάτων εἰς τὸ ὠρισμένον μέρος, ἀφοῦ πρότερον ὁ στρατηγὸς μυριάκις ἔρριψε τὸ βλέμμα πρὸς τὴν Ζοφερὰν μονήν, εἰς ἣν εἶχεν εἰσδυσεὶ ὁ Ἰασπίνος, καὶ μυριάκις νυχήθη ἐξ ὅλης καρδίας νὰ ἰδῇ σημεῖόν τι ἀπελευθερώσεως, φωνὴ ὀξεῖα τοῦ Ἀββᾶ διέσχισε τὸν αἰθέρα· ὁ χάρτης ὃν ἀνεκίνει ἔθεσθη καὶ ὁ Γεράρδος αὐτὸς ὠχρίασεν, ὅστις εἶχε διανύσει χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν τὸ ἀπαίσιον διάστημα καὶ χωρὶς νὰ μεταβληθῇ ἡ ὄψις του, συνιστῶν μόνον τὴν ψυχὴν του εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν μνήμην του εἰς τὴν Ἀντωνιέτταν.

Οἱ ἱππεῖς ἐτάχθησαν ἐν γραμμῇ. Ὁ Γεράρδος ἔμεινεν ἀπομεμονωμένος μετὰ τοὺς βραχιόνας ἐσταυρωμένους. Τὸ ἥρεμον βλέμμα του ἐπλανᾶτο ἐπὶ ἀπείρου πλήθους ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, οὓς ἡ φήμη τῆς ἐπανόδου του εἶχε προσελκύσει εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως.

Ὁ Ἰασπίνος ἔφθασε μετ' ὀλίγον. Ἐθεσθῇ, μόλις δυνάμενος νὰ βαδίσῃ καὶ προηγούμενος λαμπρὰς ἐρίππου συνοδίας, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας προέβαινεν ὁ βασιλεὺς. Ἡ λέξις αὕτη: ὁ βασιλεὺς! διέδραμεν ὡς ἠλεκτρικὴ φρίκῃσις πᾶσαν τὴν ἀπέραντον ὁμήγυριν. Ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' εἰσῆλθεν εἰς τὸν σχηματιζόμενον παρὰ τῶν ἱππέων κύκλον, πάραυτα δὲ σιγὴ ἐπέεξετάθη ἐπὶ τῶν συνωθουμένων τάξεων, τῶν τέως τόσῳ θορυβωδῶν ἐκείνων ἀνδρῶν, ὡς νὰ εἶχε διὰ μίαν μεταβάλλει αὐτοὺς ὁ θάνατος εἰς ἀγάλακτα.

— Ποῦ εἶνε ὁ κύριος Λαβερνὴ; ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς· ἄς πλησιάζῃ!

Ὁ Λαβερνὴ προέβη βήματ' αἰνὰ καὶ

ὑπεκλίθη εὐσεβάστως ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνου.

— Κύριε κόμη, εἶπεν Λουδοβίκος ὁ ΙΔ', εἶχον ἤδη ἀποστείλει διαταγὰς ἐναντίας τῆς πρώτης πρωϊνῆς μου διαταγῆς. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ δὲν πρόκειται εἰς τὴν περὶ σπασίαν ταύτην περὶ χάριτος, ἀλλὰ περὶ ἐκπνορθώσεως τῆς τιμῆς, καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει λεπτότερον καὶ πολυτιμότερον πρᾶγμα τῆς τιμῆς στρατιώτου καὶ εὐπατρίδου, ἠθέλησα νὰ ἔλθω ἐγὼ αὐτοπροσώπως ὅπως σὰς ἀποδώσω τὴν ἱκανοποίησιν ταύτην. Μία ἐπιστολὴ τοῦ πρίγκηπος τῆς Ὁράνζης, κύριε, σὰς δικαιολογεῖ καὶ σὰς ἀποκαθιστᾷ εἰς τὴν προτέραν θέσιν, διακηρύττοντα ὑμᾶς ὡς ἓνα τῶν ἀρίστων καὶ μᾶλλον πιστῶν θεραπόντων μου. Δηλῶ ὅτι σὰς θεωρῶ ὡς τοιοῦτον, μὴ ἀμφιβάλλων ποσῶς περὶ τῶν λόγων ἐνός ἡγεμόνος, ἔστω καὶ ἐχθροῦ, λίαν προδιατεθειμένος ὢν ἄλλως τε, ἕνεκα τοῦ παρελθόντος σὰς νὰ πιστεύσω ὅτι εἴσθε ἀνδρεῖος καὶ γενναῖος. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ πρίγκηπος τῆς Ὁράνζης· ἀνήκει ἀπὸ τοῦδε εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς οἰκογενείας σὰς· ὡς πρὸς ἐμὲ δέ, κύριε, ἵνα μὴ τις ἀμφιβάλῃ περὶ τῆς εὐχαριστήσεως, ἣν αἰσθάνομαι ἀποδίδων εἰς ὑμᾶς δικαιοσύνην, σὰς παρακαλῶ νὰ πλησιάζετε περισσότερο.

Ὁ Γεράρδος ἐπλησίασε πράγματι, ὁ δὲ βασιλεὺς κύψας ἀπὸ τῶν ἀναβολέων τὸν ἠσπάζετο, ἐπιδίδων αὐτῷ ἅμα τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Γουλιέλμου. Παταγώδεις ἐπευφημίαι τῆς ὁμηγύρεως ἀντήχησαν τότε μέχρις οὐρανῶν μετὰ τῆς κραυγῆς: Ζήτω ὁ βασιλεὺς! ἐπαναληφθείσης ἀπὸ τοῦ ἀνδῆρου ὑπὸ δύο γυναικῶν, ἃς ὁ Γεράρδος διεῖδε καὶ ἀνεγνώρισεν ὥσει διὰ μέσου νεφούς.

Τότε ὁ τόσον ἀνδρεῖος καὶ ἰσχυρὸς ἐκείνος ἀνὴρ ἠσθάνθη τὴν ζωὴν ἐκλείπουσαν· ἡ ἐξωγχομένη καρδιά του διερρήγνυτο ἐκ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης. Ἡθέλησε νὰ ψελλίσῃ λόγους τινας εὐχαριστίας, ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐσκοτίσθησαν, αἱ παρειαὶ του ἐγένοντο ὠχρότεραι τοῦ ἐλεφαντόδοντος καὶ ἔπεσε λιπόθυμος παρὰ τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως, εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Ἰασπίνου καὶ τῶν φίλων του, οἵτινες ἔσπευδον νὰ ζητήσωσι παρ' αὐτοῦ συγγνώμην.

— Ἄνδρες τοῦ ἐλαφροῦ ἱππικοῦ! εἶπεν ὁ βασιλεὺς· σὰς δικαίῳ σήμερον· δικαιοῦστέ με καὶ σεῖς τὴν ἐσπέραν ταύτην κατὰ τὴν γενικὴν ἔφοδον.

— Βέβαια, Μεγαλειότατε! ἀνέκραξεν ὁ Ρυβαντέλ· μετὰ πᾶσαν προθυμίαν.

Ἔπεται συνέχεια.

FORTUNÉ BOISGOBEY

ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

— Ἄ! τὴν γνωρίζετε λοιπόν;

— Κᾶτι περισσότερο. Μὲ ἐσύστησε κάποιος συμπατριώτης μου, τὸν ὁποῖον

εἶχε μαγεύσει καὶ κατέστρεψεν. Ὑποπετεύθη ὅτι εἶχε σχέσεις μετὰ τοὺς μηδενιστάς, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἤμην βέβαιος, δὲν ἐνησχολήθην σοβαρῶς περὶ αὐτῆς. Τὸν χειμῶνα αὐτὸν ἐλάβομεν λεπτομερεστέρως πληροφορίας, καὶ εἰμὲθα βέβαιοι ὅτι ἐνέχεται σπουδαίως.

Χάρις εἰς τὴν περὶ αὐτῆς διαδοθεῖσαν φήμην, ὅτι μεριμνᾷ μόνον πῶς νὰ διασκεδάσῃ, συνδέεται εὐκολώτερον μετὰ τοὺς Ρώσους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀποσπᾷ σπουδαίας πληροφορίας.

Πρὸ δύο μηνῶν λοιπὸν ἦτο προστατευομένη ἐνός ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ὁ ὁποῖος εὕρισκετο ἐδῶ μετ' ἄδειαν.

— Θὰ γνωρίζω τοῦλάχιστον τ' ὄνομά της, ἐψιθύρουν ὁ Βορισῶφ.

— Ἀλλάσσει πολὺ συχνὰ ὀνόματα· ὅταν τὴν ἐγνώρισα ἐγὼ ἐλέγετο κυρία δὲ Γάρσ. Ἐδῶ ἔχει, δὲν ἠξέυρω, ἓνα πολὺ κοινὸν ὄνομα.

Ἐὰν ἦσθε καλλίτερον πληροφορημένος περὶ τῶν γυναικῶν αὐτῶν, οἱ τρόποι αὐτῆς ἠθελον ἐπισύρει τὴν προσοχήν σας, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν θαυμαστήν καλλονὴν της.

— Ὁμολογῶ, ὅτι οὐδ' ὑποπετεύομαι καὶ τὴν ὑπαρξίν της, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης μετὰ ὑφους δυσηρεστημένον. Καὶ μετὰ οὐ μοῦ ἀποδείξετε τὸ ἐναντίον, θ' ἀμφιβάλω ὅτι αὕτη μοῦ ἔκλεψε τὰ ἔγγραφα μου.

— Δὲν τὰ ἔκλεψεν αὕτη ἡ ἰδίᾳ, ἀλλὰ σὰς τὰ ἔκλεψαν διὰ διαταγῆς της καὶ διὰ τῶν πληροφοριῶν της.

— Ὡστε αὕτη μ' ἐγνώριζε;

— Πιθανὸν καὶ νὰ μὴ σὰς εἶδε ποτέ. Θὰ εἶνε ὅμως καλὰ πληροφορημένη τὰ τῆς ἀποστολῆς σας ἐνταῦθα, περὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐγγράφων καὶ περὶ τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ εἶχατε καταθέσει. Περὶ αὐτὴν ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἀφοσιωμένοι καὶ πάντοτε ἔτοιμοι νὰ θυσιάσθωσι διὰ τὴν ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν ἐξυπηρετοῦσιν. Ἐνὰ μόνον σημεῖον ἔκαμε, καὶ τὸ κιβωτιδίον σας ἐκλάπη καὶ εὕρεθη εἰς τὸ σπίτι της.

— Παραδέχεσθε λοιπόν, ὅτι ὁ Καρνοὲλ εἶνε συνένοχος, καὶ ὅτι ἔκαμα καλὰ νὰ τὸν κλείσω εἰς ἀσφαλὲς μέρος;

— Εἰς αὐτό, δὲν εἰμαι ἀκόμη βέβαιος. Πιθανὸν ὅτι ἔδωκε πληροφορίας τινας, καὶ ἴσως μάλιστα ἀκουσίως. Ἡ γυναῖκα αὕτη εἶνε ἱκανωτάτη νὰ κλέπτῃ μυστικά. Τὸ ζήτημα εἶνε νὰ μάθωμεν ἂν εἶχε σχέσεις μετὰ αὐτὸν τὸν νέον, καὶ εἰς αὐτὸ μοῦ εἶνε εὐκόλον νὰ βεβαιωθῶ.

— Εἰμαι περιέργος νὰ ἰδῶ πῶς θὰ ἐνεργήσετε.

— Ἀγαπητὲ Ἀλέξη Στεφάνοβιτς, θὰ τὸ ἰδῇτε μετὰ τὰ ἰδιά σας ῥάτια καὶ πολὺ γρήγορα. Ἦλθα εἰς τὸ Παρίσι διὰ νὰ ἐκκαθαρίσω τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, διότι εἶνε πολὺ ἐμπεδευμένη. Ἐγὼ λοιπὸν ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς σας, καὶ ἂν θέλετε ἀρχίζωμεν ἀπόψε.

— Μὰ ποῦ;

— Εἰς τὸ Μελόδραμα. Ἐμαθα ὅτι ἡ κυρία θὰ εἶνε. Ἐπέστρεψε πρὸ μικροῦ εἰς

τὸ Παρίσι καὶ εἶνε μόνη χωρὶς κανένα συνδόν.

Ἦλθε νὰ ρίψῃ τὰ δίκτυά της διὰ νὰ συλλάβῃ κάποιον Ρώσσον ὑψηλῆς τάξεως καὶ λάβῃ τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίες. Διατί νὰ μὴ εἴσθε σεῖς αὐτὸς ὁ Ρώσος;

— Ἐγώ! ἀλλ' αὐτό, τὸ ὁποῖον λέγετε, εἶνε ἄλογον. Σεῖς ὁ ἴδιος εἶπατε ὅτι γνωρίζετε κάλλιστα τί κάμνω εἰς τὸ Παρίσι.

— Εἰς περισσώτερον λόγος διὰ νὰ συνδεθῇ μαζί σας. Ἐὰν ἀκόμη δὲν τὸ ἔκαμε σημαίνει, ὅτι δὲν εὔρε τὴν εὐκαιρίαν.

Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι εἶνε πεπεισμένη πῶς σεῖς γνωρίζετε ὅτι εἶνε γυνὴ ἐλευθερίων ἡθῶν. Ὑποθέτει, ὅτι σὰς ἐπληροφόρησα περὶ αὐτῆς καὶ θὰ προσπαθῇ νὰ σαγηνεύσῃ ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον φοβεῖται πολὺ ἡ ἐταιρεία των.

Αὐτὴ εἶνε ἡ μέθοδός των. Αἱ γυναῖκες αὐταὶ παρεισδύουσιν ὅπως δύνανται μεταξὺ τῶν πολέμιων των, διὰ νὰ μάθωσι τὰ μυστικά των καὶ τοὺς ἐμποδίσωσι νὰ ἐνεργήσωσι. Ἐχουσι πάντοτε τὸ ἓνα πόδι των εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον καὶ δι' αὐτὸ προξενοῦσι τὴν καταστροφὴν. Ἰδού ἡ καταλλήλος στιγμή νὰ λάβωμεν καὶ μεῖς καλὴν ἐκδίκησιν.

— Ἄν μὲ ἀποπλανήσῃ αὐτή, ἡρώτησεν εἰρωνικῶς ὁ συνταγματάρχης.

— Ναί, καὶ ἂν ἐπωφεληθῇτε σεῖς τῆς ὑπεροχῆς σας. Γνωρίζετε τί θέλει, καὶ ἐκείνη ἀγνοεῖ πῶς τὸ ζεύρετε. Γνωρίζετε τὰ σχέδιά της καὶ δὲν γνωρίζει τὰ ἰδικά σας. Θὰ παραδοθῇτε ὅσον πρέπει καὶ μὲ ὅλην τὴν πονηρίαν της θὰ σὰς δείξῃ τὸ τρωτὸν μέρος της.

Ἄλλως τε σεῖς ἔχετε καὶ σύμμαχον ἐμὲ καὶ τὸσον ὠφελιμώτερον, καθ' ὅσον αὐτὴ θὰ πιστεύῃ πῶς εἰμαι μὲ τὸ μέρος της.

Ὅταν τὴν εἶδα τὸ θέρος εἰς τὴν Ἑλβετίαν, ἐφρόντισα νὰ περάσω πῶς εἰμαι φιλελεύθερος Ρώσος, διὰ νὰ κερδίσω τὴν ἐμπιστοσύνην της, καὶ μοῦ εἶνε εὐκολον νὰ ὑποκριθῶ ἀκόμη ἕως οὗ τὴν ἐξαπατήσω ὁλοτελῶς.

— Ἄν σὰς ἰδῇ μαζί μου, μοῦ φαίνεται δύσκολον νὰ σὰς ἐκλάβῃ ὡς εἰλικρινῶς συμμεριζόμενον τὰς ἰδέας της.

— Ὡ! μὰ θὰ ἐνεργήσω σύμφωνα μὲ τὰς περιστάσεις. Θέλω μόνον νὰ μάθω, ἂν αὐτὸς ὁ νέος ἐνέχεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς κλοπῆς, καὶ ἂν μὴ, τότε εὐρήκα ἓνα μέσον, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ λυθῇ ἡ κατὰστάσις αὐτή, χωρὶς οὐδεὶς νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ὑπόληψίν του.

— Καὶ θέλετε ν' ἀρχίσετε τὰς ἐνεργείας σας ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον; εἶπεν ὁ Βορισώφ κινῶν τὴν κεφαλὴν.

— Ναί, ἐὰν συναντήσωμεν τὴν κυρίαν, καθὼς ἐλπίζω. Ἀλλὰ εἰπέτε μου... δὲν σὰς φαίνεται, ὅτι ἐκεῖνος ὁ κύριος ἐκεῖ κάτ' ὡς παρὰ τῆς περισσώτερον ἀφ' ὅτι πρέπει... ἐκεῖνος ποῦ ἦλθε νὰ σὰς ἐρωτήσῃ περὶ τοῦ κυρίου δὲ Καρνοέλ.

— Εἰν' ἓνας ἀνόητος, ποῦ δὲν ἀξίζει τὸν κόπον ν' ἀσχολοῦμεθα περὶ αὐτοῦ.

Ἔστω· ἀλλ' ἂν θέλετε, φεύγομεν προ-

τὸν Δὲν ἐννοῶ νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ εἰς τὸ θέατρον. Αὐτὸς ὁ νέος μοῦ καθεται εἰς τὸ στομάχι, καὶ ἂν ἦτο ἄλλη περίστασις, εἶχα ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ τὸν τρυπήσω μὲ τὸ ξιφός μου, ἐπιθύρῃσεν ὁ Μουριατίν, μιμούμενος συνάμα καὶ τὸν ἀρεστὸν αὐτῷ διαξιφισμὸν.

Ταυτοχρόνως ὁ Μάξιμος αἰφνης ἀναμνησθεὶς, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν:

— Ἄ! διάβολε, τώρα τὸν ἐγνώρισα!

Μετανοήσας δὲ πάλιν, ἐπανελάθεν:

— Μὰ, ὅχι· εἶναι ἀδύνατον... μοῦ φαίνεται πῶς ἀπατώμαι... καὶ ὅμως αὐτὸ τὸ πρόσωπον, ἡ ἱερακωτὴ μύτη... τὸ ἴδιο ἀνάστημα καὶ αἱ κινήσεις... εἰμαι βέβαιος... τί διάβολο... ἡ ἀλλαγὴ τῆς ἐνδυμασίας μ' ἔκαμε ν' ἀμφιβάλω τόσῳ πολὺ... μὰ τώρα πειὰ εἰμαι βέβαιος, εἶνε ὁ διδάσκαλος τῆς ξιφασκίας τῆς κομῆσεως... ποῦ τὸν ἐδιώξε γιὰ νὰ παῖξῃ σπαθὶ μαζί μου, τὴν πρώτην φοράν ποῦ ἐπήγαμε μὲ τὸν Βιλλαγῶς.

Ἐννοῦμαι μάλιστα ποῦ τοῦ ἐφώνησε τ' ὄνομά του... ἓνα πολωνικὸ ὄνομα.

Ἐνῶ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κυρίου Δορζερ συνήροῖζε τὰς ἀναμνήσεις του, ὁ Μουριατίν ἀνήγειρε τοὺς ὤμους λέγων πρὸς τὸν συνταγματάρχην Βορισώφ:

— Μπα! δὲν ἤξεύρω διατί ἀνησυχῶ. Αὐτὸς ὁ κύριος οὔτε μᾶς συλλογίζεται, καὶ δὲν ἔχει φαίνεται σκοπὸ νὰ πάγῃ εἰς τὸ Μελόδραμα, ἐπειδὴ φορεῖ ρεδεγκότα καὶ μαῦρον λαιμοδέτην. Ἄς πάρωμε τὸν καφέ μας, καὶ τὰ σιγάρα μας τὰ καπνίζομεν εἰς τὸ μπουλβάρ.

— Ἐχετε δίκαιον, ἀπεκρίθη ὁ Βορισώφ, ἄς κάμωμεν ἓνα γύρον πρὶν νὰ πᾶμε εἰς τὸ θέατρον. Αὐτὸς ἐκεῖ θὰ ἀργήσῃ νὰ δειπνήσῃ καὶ δὲν θὰ μᾶς εὔρῃ καὶ ἂν ἔχῃ σκοπὸν νὰ μᾶς ἀκολουθήσῃ, ποῦ δὲν τὸ πιστεύω.

Ἐλέγχετε λοιπὸν, ὅτι θὰ συναντήσετε τὴν γυναῖκα αὐτὴν εἰς τὸ Μελόδραμα. Μπορῶ νὰ μάθω ποῦ στηρίζετε τὰς ἐλπίδας σας; Διότι ἐπὶ τέλους, ἀφοῦ ἔρχεσθε κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν...

— Δὲν θὰ εἰμαι καὶ καλὰ πληροφορημένος πῶς θὰ περάσῃ τὴν βραδεία της μία Παρισινὴ κοκὸτα, διέκοψε γελῶν ὁ Μουριατίν.

Ὁμολογῶ πῶς δὲν ὀρκίζομαι ὅτι θὰ τὴν ἴδωμεν εἰς τὸ θεατρίον της. Εἶνε ἰδιότροπος ὅπως ὅλαι αἱ ὁμοίαι της, καὶ περὶ ὅπως θέλει. Πιθανὸν λοιπὸν νὰ ἔχῃ διαθέσει ἄλλως πῶς ἀπόψε τὴν ἐσπέραν της. Μπορῶ ὅμως νὰ σὰς διαβεβαιώσω, ὅτι τὴν παρασκευὴν συνήθως, ἔρχεται εἰς τὸ Μελόδραμα. Ἐλάβομεν πληροφορίας ἀκριβεστάτας περὶ αὐτῆς καὶ τῶν ἑξῶν της.

Ἄν μᾶς βοηθήσῃ λοιπὸν ἡ τύχη θὰ τὴν συναντήσωμεν ἀπόψε, ἄλλως τε θὰ τὴν εὔρωμεν αὐριοῦν ἢ μεθαύριο καπνοῦ ἄλλου. Ἐπιφορτίζομαι ἐγὼ εἰς τοῦτο καὶ τότε θὰ σὰς τὴν παρουσιάσω.

— Ἐπιμένετε λοιπὸν νὰ μὲ συστήσετε; ἡρώτησεν ὁ συνταγματάρχης, ἀφοῦ ἐγεύθη τὸν καφέ, τὸν ὁποῖον τοῦ προσέφεραν.

— Ἐπιμένω πρὸς τὸ συμφέρον σας,

ἀπεκρίθη ὁ Μουριατίν, δίδων τόνον σπουδαιότερον εἰς τὰς λέξεις.

Ἐγένετο σιωπὴ. Οἱ δύο συνδαιτυμόνες ἐθεώρουν ἀλλήλους.

Ὑπῆρχεν εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς αἰθούσης ἄλλος τις θεωρῶν ἀμφοτέρους, ἐνῶ ἐφαίνετο ὅτι ἀπασαν τὴν προσοχὴν του ἀπερρόφα πέρδιξ μετ' εὐώδους ἐμβάμματος ἀχνίζουσα πρὸ αὐτοῦ.

Ὅσῳ περισσώτερον τὸν κυττάζω, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ὁ Μάξιμος, τόσῳ βεβαιότερος εἰμαι ὅτι τὸν εἶδα νὰ παῖξῃ σπαθὶ μὲ τὴν κυρίαν. Γιάττα. Εἶνε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της καὶ ὀνομάζεται Καρδίκης.

Πῶς συμβαίνει ὅμως νὰ τὸν εὕρισκω ἐνδυμένον κατὰ τὸν τελευταῖον συρμὸν καὶ νὰ γευματίζῃ εἰς τὸ ἀκριβότερον ξενοδοχεῖον τῶν Παρισίων; Καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε τίποτε... αὐτὸς ὁ ὀπλοδιδάσκαλος ἔμπορεῖ νὰ ἀγαπᾷ τὴν καλοφαγίαν καὶ νὰ ἔχῃ καὶ χρήματα... ἡ κόμησσα πληρώνει τοὺς καθηγητάς της περισσώτερον ἀφ' ὅ,τι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις τοὺς στρατηγούς της.

Νὰ ἔχῃ ὅμως φιλίαν μὲ τὸν Βορισώφ καὶ νὰ γευματίζουν μάλιστα μαζί, αὐτὸ εἶνε τὸ ἀνεξήγητον.

Ἐνῶ ὁ ἐξάδελφος τῆς Ἀλίκης ἐσκέπτετο ταῦτα ἐπανελαμβάνετο ἡ συνδιάλεξις εἰς τὴν τράπεζαν τῶν δύο Ρώσων.

— Καὶ τί μ' ἐνδιαφέρει νὰ γνωρίσω αὐτὴν τὴν ραδιοῦργον; ἡρώτησεν ὁ συνταγματάρχης μετὰ τίνος δισταγμοῦ.

— Ὑπέθετα ὅτι σὰς ἐξήγησα καταλεπτῶς τὴν κατὰστασιν τῶν πραγμάτων, εἶπεν ὁ Μουριατίν μετ' ἀφρόντιδος ἡθους. Μπορῶ ὅμως νὰ ἐπαναρχίσω ἂν αὐτὸ σὰς εὐχαριστῇ.

Ἡ ραδιοῦργος, ὡς τὴν ὀνομάζετε, διευθύνει εἰς τὸ Παρίσι, ὅλας τὰς ὑποθέσεις τῶν μηδενιστῶν καὶ γνωρίζει ὅλα τὰ μυστικά των.

Δὲν ὑποθέτει ὅτι γνωρίζω τὴν καθ' αὐτὸ ἰδιότητά της, ἢ ὅτι σὰς τὴν ἔχω γνωστοποιήσει; θὰ προσπαθῇ λοιπὸν παντοίως νὰ συνδέσῃ σχέσεις μαζί σας, διότι εἴσθε ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐπαγρυπνεῖτε ἐπὶ τῶν φίλων της.

Νὰ κατασκοπεύῃ ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τοὺς κατασκοπεύει, αὐτὸ εἶνε τὸ ὄνειρό των, καὶ πολλάκις τὸ ἐπραγματοποίησαν χάρις εἰς τὴν ἐπιδεξιότητα καὶ τὰ κάλλη τῶν γυναικῶν τῆς ἐταιρείας των. Αὐτὴν ὅμως τὴν φοράν σεῖς ὑπερέχετε, ἀφοῦ εἴσθε εἰδοποιημένοι, καὶ ἡ περίστασις εἶνε μοναδικὴ διὰ νὰ ἐπανορθώσετε τὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο.

— Καὶ ἐννοεῖτε νὰ συνδεθῶ μὲ αὐτὴν τὴν γυναῖκα;

— Αὐτὸ ἐκείνη ἔχει κατὰ νοῦν, διότι ἐλπίζει νὰ σὰς ἀποσπάσῃ πληροφορίας, καὶ ἐξαρθῇ ἀπὸ σὰς, φίλτατέ μου Ἀλέξη, νὰ κρίνεται ἕως τίνος βαθμοῦ, εἶνε καλὸν νὰ σχετισθῇ πρὸς αὐτήν, διὰ νὰ ὠφεληθῶμεν ἐκ τῆς σχέσεως αὐτῆς.

Σὰς εἰδοποίησα καὶ σὰς εἰδοποιῶ ἀκόμη ὅτι εἶνε θελκτικωτάτη. Καὶ ἂν θελήσετε μάλιστα νὰ τῆς ἀρέσετε δὲν θὰ μὲ τρομάξῃ διόλου.

— Διατί λοιπόν δὲν ἀναλαμβάνετε σεις αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν;

— Θὰ ἀναγκασθῶ νὰ τὸ κάμω, ἂν σεις ἀποσυρθῆτε. Ἀλλὰ τότε δὲν εἶνε τὸ ἴδιον. Ἐπιθυμῶ περισσότερο νὰ κατακτήσῃ σὰς παρὰ ἐμέ. Ἐμὲ δὲν μὲ θεωρεῖ τίποτε. Σεις ἂν ἐναντίας εἰσθε ὁ ἐχθρός, τὸν ὁποῖον πρέπει ν' ἀποπλανήσῃ διὰ νὰ τὸν καταστήσῃ ἀνίκανον εἰς βλάβην.

Ἄλλως τε, συνεπέρκενεν ὁ Μουριατίν, ἀνάπτων σιγάρον, ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν σας, ἂν ἦνε δυνατόν νὰ καταβάλωμεν αὐτὴν τὴν γυναῖκα, ἤθελα ἢ τιμὴ ν' ἀνακλῶ μόνον ἐπ' ἐμὲ καὶ πιστεύω ὅτι ἂν τὸ ἐπιτύχετε θ' ἀνακτήσετε τὴν παλαιάν σας φήμην ἱκανοῦ καὶ ἐπιδεξίου ὑπαλλήλου.

Αὐτὴν τὴν κυρίαν ἔπρεπε νὰ στείλετε εἰς τὴν Σιβηρίαν καὶ ὄχι τὸν κύριον δὲ Καρνοέλ.

— Διάβολε, εἶπεν ὁ Βορισώφ παρασυρθεὶς ὑπὸ τοῦ καταπειστικοῦ ὕφους τοῦ συμπατριώτου του, ἀρχίζω νὰ βλέπω ὅτι ἔχετε δίκαιον. Ἄς πληρώσωμεν νὰ φύγωμεν. Μοῦ φαίνεται τώρα ὅτι ὁ Γάλλος ἐκείνος μὰς κυττάζει κρυφά — κρυφά, καὶ πρέπει νὰ τὸν ἀποφύγωμεν.

Ὁ Μουριατίν ἦτο τῆς αὐτῆς γνώμης πρὸς τὸν συνταγματάρχην καὶ ἐκάλεσε τὸν ὑπηρετήν διὰ νὰ πληρώσῃ.

— Ἀπίστευτον, ἔλεγεν ὁ Μάξιμος σπυδῶν νὰ φάγῃ ταχέως· ὁ Βορισώφ καὶ ὁ ὀπλοδιδάσκαλος τῆς κομήσεως εἶνε φίλοι. Καὶ ὁ Βορισώφ αὐτὸς εἶνε μυστικός ὑπαλλήλος τῆς Ρωσικῆς διπλωματίας, δηλαδὴ κατὰσκοπος.

Ἡ κυρία Γιάλτα τὸν περιφρονεῖ καὶ τὸν σιχαίνεται... δὲν συνωμοτεῖ μὲν αὐτή, καθύσον ἐγὼ τοῦλάχιστον ἡξεύρω, ἀλλὰ τέλος γνωρίζει πιθανὸν ἐκείνους, οἱ ὅποιοι συνωμοτοῦν, ἂν εἰς αὐτοὺς ὁ Γωγος ἔδωκε τὰς πληροφορίες. Πῶς συμβαίνει λοιπόν τώρα ὁ Καρδίκης αὐτὸς ποῦ εἶνε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της νὰ ἔχει σχέσεις μὲ τὸν συνταγματάρχην; Μήπως προδίδει τὴν κυρίαν του; Ἐχει καὶ αὐτὴ τὰ μυστικά της. Ποιὸς ἡξεύρει ἂν δὲν τὰ ἐπώλησεν εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον ὑποπτεύομεθα ὅτι ἔχει κλεισμένον τὸν Ροβέρτον δὲ Καρνοέλ. Διάβολε θὰ μάθω τί συμβαίνει. Τῆς ὑπεσχέθη νὰ μὴ ἐνεργήσῃ τίποτε κατὰ τοῦ Βορισώφ, ἀλλὰ δὲν ἀναγκάζομαι νὰ κλείω τὰ μάτια μου ὅταν τὸν συναντῶ· μπορῶ κάλλιστα νὰ πηγαίνω ὅπου πηγαίνει καὶ νὰ ἀκολουθῶ μάλιστα ἓνα κύριον, ὁ ὁποῖος τὸν συνοδεύει.

Ἐν τούτοις, οἱ δύο συνδαιτυμόνες ἐπλήρωσαν καὶ ἡτοιμάζοντο νὰ περιβληθῶσι τὰ ἐκπαινεμένα των.

Ὁ Μάξιμος Δορζέρ μὴ παρατηρήσας τὰς κινήσεις των εὐρέθη αἰφνης ἀπαράσκευος πρὸ τῆς ταχείας ταύτης ἐξόδου των.

Εὐχαρίστως ἤθελε θυσιάσει τὸ ἐπίλοιπον τοῦ γεύματός του, ἀλλὰ δὲν ἐδύνατο ν' ἀφήσῃ ἐκεῖ τὴν πέρδικαν ἀκεραίαν καὶ νὰ σπεύσῃ ἔξω χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ ὑπ' ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἤθελε νὰ παρακολουθήσῃ.

Τοὺς ἀφῆκε λοιπόν ν' ἀναχωρήσωσι, σκεπτόμενος ὅτι ἔπρεπε νὰ βραχύνη τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα καὶ ἔσπευσε νὰ τελειώσῃ τὸ δεῖπνόν του.

Εἶδεν ὅτι ἐδοῦντο πρὸς τὸ μπουλβάρ καὶ ἐπίστευεν, ὅτι θὰ τοὺς ἐπανέυρῃ καὶ θὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ μακρόθεν, χωρὶς νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν των, μέχρις οὗ ἤβηλον ἀποχωρισθῇ, ὅποτε ἐδύνατο ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ὀπλοδιδάσκαλον. Διότι αὐτὸς τὸν ἐνδιέφερεν. Ὁ συνταγματάρχης ἀνῆκεν ἤδη εἰς τὴν κόμησιν. Ὁ Μάξιμος δὲν ἔπρεπε ν' ἀσχοληθῇ πλέον περὶ τοῦ συνταγματάρχου μέχρι νεωτέρας διαταγῆς. Ἐδύνατο ὅμως καὶ ὥφειλε νὰ ἐρευνήσῃ περὶ ὑπαλλήλου τῆς κομήσεως Γιάλτα συλληφθέντος ἐν θερμῇ συνδιαλέξει πρὸς τὸν Βορισώφ.

Δὲν τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ ὀπλοδιδάσκαλος ἐνῆργει διὰ λογαριασμὸν τῆς κυρίας του, καὶ ἀληθῶς δὲν ἦτο πιθανόν, ὅτι ὑπαλλήλος τοιαύτης θέσεως ἦτο ἐμπιστευμένος τῆς μεγάλης κυρίας τῆς λεωφόρου Φρεϊδλανδ.

Ἄλλ' οὕτε παρεδέχετο ὁ Μάξιμος, ὅτι ὑπῆρχεν ὁμοιότης μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐτέρου προσώπου, καὶ ὅτι πιθανόν ὁ σύντροφος τοῦ Βορισώφ, νὰ ἦτο ἄλλος τις Ρώσος.

Ἄλλως τε, ὁ συνδαιτυμὸν ἐκείνος, ἂν δὲν ἦτο ὅ,τι ἤθελε νὰ φαίνεται, ἔπαιξε τὸ μέρος τοῦ θαυμάσια, ὡς τέλειος ὑποκριτής, διότι ὁ συνταγματάρχης ἐφαίνετο ἔχων τυφλὴν πεποιθήσιν, καὶ συνεμερίζετο τελείως τὰς ἰδέας του.

— Τὸν Γάλλον τὸν ἀφήκαμε πίσω, εἶπεν ὁ Βορισώφ ἅμα ἐφθασαν εἰς τὸ μπουλβάρ, ἔχομεν καιρὸν νὰ τελειώσωμεν τὰ σιγάρα μας προτοῦ εἰσελθόμεν εἰς τὸ θέατρον.

— Ἀφοῦ μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Μουριατίν, εἶχα τὴν πρόνοιαν νὰ κρατήσω δύο καθίσματα, ἀκριβῶς κἀτωθεν τοῦ θεωρείου τῆς κυρίας.

Ἔπεται συνέχεια.

Αἰσῶπος

ΚΑΡΑΜΖΙΝ

ΝΑΘΑΛΙΑ Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΒΟΓΙΑΡΟΥ

Διήγημα

[Συνέχεια]

Οὕτως ἔζη ἡ κόρη τοῦ βογιάρου, καὶ τὸ δέκατον ἐβδομον ἔαρ τοῦ βίου της ἐπέστη, ἡ χλόη ἐπρασίωσε, τὰ ἄνθη ἔθαλον εἰς τὸ πεδῖον, ἐκαλάθησαν οἱ κορυδαλλοὶ — καὶ ἡ Ναθαλία, καθημένη ἐν τῷ δωματίῳ της, ἐθεώρει ἐκ τοῦ παραθύρου τὸν κήπον, ὅπου ἀπὸ θάμνου εἰς θάμνον ἐπετερύγιζον τὰ πτηνὰ καὶ, τρυφερῶς καταπτόμενα διὰ τοῦ μικροῦ ράμφους των, ἐκρύπτοντο εἰς τὴν πυκνότητα τῶν φύλλων.

Ἡ ὠραία τὸ πρῶτον ἤδη περετῆρησεν ὅτι ταῦτα ἵπταντο κατὰ ζεύγη, ἐκάθητο κατὰ ζεύγη καὶ ἐκρύπτοντο κατὰ ζεύγη. Ὡς νὰ ἐρρίγησεν ἡ καρδιά της — ὡς νὰ ἔθιξεν αὐτὴν διὰ τῆς μαγικῆς ράβδου του μάγος τις, ἐστέναξεν! — Ἐστέναξε καὶ δεύτερον καὶ τρίτον, περετῆρησε περὶ αὐτῆς — εἶδεν ὅτι οὐδεὶς ὑπῆρχεν, οὐ-

δεὶς, ἐκτὸς τῆς γραίας τροφοῦ, — ἥτις ἀπεκοιμήθη εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ δωματίου, ἐκτεθειμένη εἰς τὸν ὥρατον τοῦ ἔαρος ἡλιον — πάλιν ἐστέναξε, καὶ αἰφνης ἀδελφάντινον δάκρυ ἀπῆστραψεν εἰς τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν της, ἀκολουθῶς εἰς τὸν ἀριστερόν, — καὶ ἐκυλίσθησαν καταπεσόντα τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ στήθους, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς πορφυρᾶς παρειᾶς της, ἐν μικρῷ ἄβρῳ λακίσκῳ, ὅστις εἰς τὰς ἐρασμίας παρθένους τυγχάνει γνωστὸν ὅτι ὁ ἔρως ἡσπάσθη αὐτὰς κατὰ τὴν γέννησίν των.

Ἡ Ναθαλία κατεθλίβει — ἡσθάνετο λύπην τινὰ, ἀτονίαν, ἀμηχανίαν τινὰ· ἡ γέρθη καὶ ἐκάθησεν αὐθις· ἐπὶ τέλους ἐξυπνήσασα τὴν μάμμην της, τῇ εἶπεν ὅτι πλήττει ἡ καρδιά της. Ἡ γραία ἤρξατο σταυροκοποῦσα τὴν ἀγαπητὴν νεανῆα κυρίαν της, καὶ μέ τινας εὐλαβεῖς ἐξορκισμούς, ἐπέτιμα τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὅστις εἶδε τὴν ὠραίαν Ναθαλίαν μὲ κακὸ 'μάτι'· ἡ ἐπήνεσε τὰ θέλητρά της μὲ ἀκάθαρτον γλῶσσαν, μὲ ἀκάθαρτον καρδίαν, εἰς κακὴν ὥραν· διότι ἡ γραία ἦτο πεπεισμένη ὅτι τὴν ἐμμάτιασαν, καὶ ὅτι ἡ θλίψις αὐτῆς δὲν προῆλθεν ἀπὸ ἄλλο τι.

Ὡς ἀγαθὴ γραία! καίτοι πολὺ ἔζησας εἰς τὸν κόσμον, ὀλίγην ὅμως πεῖραν ἀπέκτησας· δὲν ἐγνώρισας τί καὶ πῶς γεννᾶται αἰσθημά τι εἰς τὰς τρυφερὰς θυγατέρας τῶν βογιάρων κατὰ ἡλικίαν τινὰ· δὲν ἐγνώρισας... Ἄλλ' ἴσως καὶ οἱ ἀναγνώσται, — ἂν μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης κρατῶσιν ἐτι τὸ βιβλίον, καὶ δὲν ἐνύσταζαν — ἴσως καὶ οἱ ἀναγνώσται, ἀγνοοῦσι τὴν συμφορὰν, ἥτις ἐπῆλθεν αἰφνης εἰς τὴν ἡρώϊδα μας· τί ἀνεζήτει διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τῷ δωματίῳ, διατί ἐστέναξεν, ἐκλαίεν, ἐθλίβετο;

Εἶνε γνωστὸν ὅτι μέχρι τοῦδε ἦτο εὖθυμος καὶ φαίδρα ὡς τὸ στρουθίον· ὅτι ὁ βίος αὐτῆς ἔρρεεν ὡς ὁ διαφανὴς ρυαὶ ρεεὶ ἐπὶ λευκοτάτων πετραδιῶν, ἐν μέσῳ χλοαζουσῶν καὶ ἀνθουσῶν σημυδῶν: Τί ἔπαθε λοιπόν;

Μοῦσα σεμνή, ἐξέτασον καὶ μάθε! Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γλαυκοῦ θόλου, ἴσως ὅμως καὶ ἐξ ἀπωτέρου ὕψους, κατέβηκεν ὡς μικρὸν πτηνὸν κολύβριον, ἐπετερύγισεν, ἐπετερύγισεν εἰς τὴν καθαρὰν ἐκρινὴν ἀτμοσφαῖραν καὶ ἐπεκάθησεν ἐπὶ τὴν τρυφερὰν τῆς Ναθαλίας καρδίαν — ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἀγαπᾶν, ἀγαπᾶν, ἀγαπᾶν!!! Ἰδοὺ ὅλον τὸ αἶνιγμα, ἰδοὺ ἡ ἀφορμὴ τῆς θλίψεως τῆς ὠραίας — καὶ ἂν φανῇ πως ἀκατάληπτος εἰς κανένα ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν, ὡς ζητήσῃ οὗτος λεπτομερεστέρως ἐξηγήσεις παρὰ τῆς προσφιλούς αὐτῷ δεκαοκταετοῦς κόρης.

Ἀπὸ τοῦδε ἡ Ναθαλία μεγάλως μετεβλήθη — κατέστη οὐχὶ τοσοῦτ' ὥρῃ καὶ εὖθυμος — ἐμελαγχόλει ἐνίοτε — καίτοι δέ, ὡς ἄλλοτε, περιεπάτει εἰς τὸν κήπον καὶ τοὺς ἀγρούς, καίτοι, ὡς πρότερον, διήρχετο τὰς ἐσπέρας μετὰ τῶν φίλων της, δὲν εὕρισκεν ὅμως τὴν προτέραν εὐχαρίστησιν. Οὕτω ὁ ἄνθρωπος, διαβάς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, βλέπει τὰ παιγνίδια, ἅτινα ἀπετέλουν τὴν τέρψιν τῆς νηπι-